

3 міста Залізобетону

Виставка відео та медіа-арту художників Харкова / Україна

17.03 – 16.04.2023

вернісаж: 17.03.2023, 18:00

У виставці беруть участь:

Артем Волокітін

Влас Белов

Юлі Голуб

Тетяна Малиновська

Роман Мінін

Оля Федорова

Олексій Яловега

Куратор: Тетяна Тумасьян, Харківська Муніципальна галерея¹

Міста Харків і Познань пов'язує багато – ми міста-побратими і за довгу історію побратимських відносин відбулося чимало значущих акцій, в тому числі і в сфері культури. Муніципальні галереї обох міст також мають свою історію співпраці², яка в рамках різних міських і приватних ініціатив, за підтримки побратимських комітетів та офіційної дипломатії принесла неоціненну допомогу обом країнам у налагодження партнерських контактів і культурної взаємодії. Нинішня колаборація проходить у важкий для Харкова та України воєнний час, і ініціатива наших польських партнерів: провести виставку Харківського медіа-арту в Познані – особливо цінна. Крім реалізації важливих професійних цілей, в першу чергу, – це можливість для харківських художників і галереї додати свій голос до загальноєвропейського культурного співтовариства, висловити свою активну творчу і громадянську позиції, привернути увагу європейської аудиторії до культури та актуального мистецтва воюючої країни.

Сім харківських художників цієї виставки, незважаючи на молодий вік, вже мають міжнародне визнання, велику виставкову та проектну практику, досвід роботи в нових медіа і лауреатство на серйозних міжнародних Арт-форумах. Їх усіх об'єднує навчання в Харківській академії

¹ Все про галерею-її художників, проекти, колекцію на сайті: www.mgallery.kharkov.ua

Харківська муніципальна галерея – перша в Україні галерея муніципального статусу, за 26 років своєї діяльності стала відомою в Україні платформою творчих та соціо-культурних ініціатив, що активно сприяє актуалізації сучасного мистецтва; освітнім та комунікативним майданчиком для художників, кураторів та арт-спільноти.

² Основні мистецькі акції в рамках культурної колаборації та виставкових обмінів між Познанню та Харковом:

- 2000 – виставка Петра Шурека / Piotr Szurek, Харківська Муніципальна галерея (МР) за підтримки Генерального консульства Польщі у Харкові.
- 2001-2002 – цикл виставок Анджея Струмилли / Andrzej Strumillo за участю автора, Харківська МР за підтримки Генерального консульства Польщі у Харкові.
2004 – *Харківська фотографія*, Познань, МГ / *Фотографи Познані*, Харків, МГ.
- 2008 – виставка художників NonStopMedia: Артема Волокітіна, Гамлета Зіньківського, Романа Мініна, Тараса Каменного в Познані за підтримки мерій міст-побратимів.

дизайну і мистецтв і те, що в різні роки вони пройшли через програми підтримки молодих художників Харківської муніципальної галереї: від її перших молодіжних проєктів та акцій початку 2000-х до фестивалю NonStopMedia (2003-2021) і II Національної Бієнале молодого мистецтва (2019). Ці автори, які стартували з нашого майданчика, як з трампліну, але і досягнувши популярності, розвивають співпрацю з нами – обраний нами «pool» і гордість галереї. Весь цей важкий військовий рік, де б вони не знаходилися: вдома в Харкові або в тимчасовій евакуації, всі вони продовжують активно працювати кожен у своєму медіа і напрямку, кожен по-своєму рефлексуючи на те, що відбувається в країні і в світі.

Серед художників, які в 2008 році відвідали Познань, представляючи молоде мистецтво Харкова і фестиваль NonStopMedia, були Артем Волокітін і Роман Мінін, які на той час розпочинали свою професійну кар'єру. Їх старт був яскравим і результативним, і на сьогоднішній день обидва художники – зірки української арт сцени.

Роман Мінін одним з перших в українському мистецтві почав займатися VR, Crypto-art, NFT, використовуючи у своїй творчості новітні технології як універсальний інструмент і як самостійний художній засіб, незважаючи на те, що продовжує з успіхом працювати і в живописі, графіці, фотографії, стріт-арті.

На цій виставці Мінін представлений відео *New Maya Challenge* (спільно з Антоном Літвак). Прихильник антиутопічних поглядів на історію і сучасність, художник розмірковує тут про долю сучасного пролетаріату/гегемона. Будучи родом з Донбасу, з шахтарської сім'ї, Роман не з чуток знає про важку працю шахтаря, порівнюючи їх туманну майбутність і тяжке сьогодні з погубленими стародавніми цивілізаціями.

Артем Волокітін – один з найбільш затребуваних українських художників, якому належить єдиний Гран-Прі NonStopMedia за всю історію фестивалю, I місце на першому конкурсі Pinchuk ArtPrize; стажування в Лондоні у Ентоні Гормлі, участь в основній програмі Венеціанської Бієнале (2015) і багато іншого.

У цій колекції Артем бере участь з відео *Комбінаторика* (2013-2022), перша версія якого принесла йому чергове лауреатство. Сучасна версія була модернізована автором в минулому році за час резиденції в Німеччині.

Чоловік і жінка – грані куба, що окреслює загальний простір; при прискоренні тіла зливаються в єдину масу, не створюючи при цьому єдиної сутності. Умовність співзалежної реальності і хитросплетіння людських долі і відносин, як комбінації фігур в запрограмованій грі, викликають філософські алюзії, особливо в наші турбулентні часи.

Юлі Голуб – єдина авторка на цій виставці, яка отримала професійну освіту за спеціальністю «відео-артист» – після Харківського університету вона закінчила курс Сергія Браткова у Московській школі фотографії та та мультимедіа імені Родченка.

У репертуарі її художніх практик: відео, інсталяція, перформанс, фотографія, медійний колаж. Її робота *Корова* – больова реакція художниці на нинішню війну в Україні, витоки якої сягають 2014 року, зроблена гарячими слідами драматичних подій на Донбасі, залишається актуальною донині. Реальна історія, розказана рідною бабусею Юлі, зворушує до сліз і викликає у глядачів емпатію. У своїй антивоєнній серії художниця декларує гуманізм і доброту, які проявляються навіть у найжорстокіші часи.

Найгостріший і безпосередній відгук на трагічні події, що відбуваються в країні з 24 лютого 2022 року, дає робота Власа Белова «Росія атакує Україну. Харків». Медійний колаж автора, який включає AR-інсталяцію *Hold*, його особисту фото-документацію з Харкова, яку він фіксував в найтрагічніші дні для нашого міста, і відео, зняте за півроку до війни, протестує проти війни і руйнувань, прославляє героїзм захисників, що тримають оборону. Відео містить QR-код, просканувавши який, можна відтворити інсталяцію в реальному часі і опублікувати в соціальних медіа для іміджевої підтримки України.

Влас Белов – художник концептуального напрямку, digital artist, virtual performer, який відразу після закінчення Академії, зосередився на роботі в нових і новітніх медіа. Він одним з перших в Харкові і в країні зайнявся 3D-програмами, VR і NFT-art; постійно бере участь в міжнародних цифрових форумах, продовжує досліджувати і розвивати цей інноваційний напрямок у мистецтві.

Відео Тетяни Малиновської, дуже інтуїтивне і багато в чому провидче, порушує тему Тиші, відтінку звуку VS Шуму, перш за все, інформаційного, який настирливо увійшов в сучасний соціум, залучаючи в світ брехні і нескінченних фейків.

Тетяна багато років працює в колаборації з Артемом Волокітіним у спільній креативній арт-лабораторії, на рахунку якої участь у Венеціанській Бієнале, в інших великих міжнародних проектах; пробує себе в різних медіа сучасного мистецтва, а також в кураторстві.

Соняшники – символ квітучої вільної України. У той же час в густих і високих заростях цих рослин легко може причаїтися недруг. Безмежне поле соняшників на однойменному відео Олі Федорової. У такому полі полягло кілька сотень українських солдатів під час трагічно відомої битви за Іловайськ у 2014 році.

Пейзаж рідної землі, який художниця досліджує у своїх роботах протягом уже кількох років, стає точкою відліку, осмисленням не лише національної ідентичності, коренів, а й простором духовного пошуку.

Оля Федорова – концептуальна художниця, працює з текстом, з фотографією, відео, мультимедіа, практикує акціонізм і перформанс, бере активну участь в Арт-резиденціях по всьому світу.

До вічного і сакрального звертається в своїй NFT-серії Олексій Яловега, який створив в 3D-скульптурі нескінченне різноманіття найпростішого і найскладнішого об'єкта на Землі – Яйця. Крім естетичних пошуків, аналітичного розбору стилістики різних періодів в історії мистецтва, пародійності та медійних цитат, ми бачимо, як автор зачіпає актуальні, больові теми сучасної України.

Творча кар'єра Олексія є прекрасним прикладом звернення авторів, які отримали традиційну художню освіту, але освоїли сучасні цифрові технології, до експериментів з новими і старими смислами в новітніх медіа.